

כנס הורים עולי תימן תובע החזרת 215 ילדים שעלמו ב-1949

„החזירו את ילדינו החטופים — ולא — נחשוף פרשה אשר תפגע באנשים במוסדות ובארגונים חשובים מאד במדינה“.

רוז הילדים כנעדרים ובוז נגמר הענין והמטרה לא המשיכה כה קירתה. טען הנואם.

איל. אנו עוד התימנים מלפני 19 שנה. הכריז מר צדוק. „אנחנו כבר לא תימנים טובים“, הוא אמר והוסיף כי הפעם לא יותרו ולא ישתקו עד אשר ידעו סופיח מה היה גורל ילדיהם. — בענין ילד חטוף אחד יוסלה שוחמבר, ידעה הממשלה להפעיל את ראש הש. ב. ולהקים קרנות. טען מר צדוק. בדרשו מהממשלה לפתוח בפעולה נמרצת לגילוי הילדים האבודים.

הרב שלום יצחק לוי, חבר מו עצת הרבנות הראשית, מירושלים, אמר כי הענין כולו הוא עדין מ־ סובך וחמור. הוא אמר כי אסור להשתיק את הפרשה מכיון שעל לולים להיווצר מצבים בהם ינשאו אח לאחות בלא יודעין. הוא קרא לציבור ההורים להמשיך בדבקות במאבק לגילוי ילדיהם.

לאחר מכן עלו כמה מההורים וגוללו את הסיפור כיצד נעלמו הילדים הפעוטים מידיהם בהיותם במחנות העולים. ברוב המקרים הועבר ילד, שבעיני אמו היה נראה בריא לחלוטין, לבית חולים למחנה העולים, משם הובא כביכול לבית חולים אחר, ולפתע נמסר להורים כי הילד מת. כל מאמצי ההורים לקבל את התינוקות לקבורה נש־ ארו ללא מענה. ההורים סיפרו כי מיד עם בואם למחנות העולים הועברו הילדים לבתי ילדים מרכזי

תביעה בלשון זו יצאה אתמול, לפנות ערב מכנס הורים עולי תימן, שנערך בתל אביב.

ההורים, אשר עלו ארצה במיבצע „על כנפי נשרים“ מתימן ב-1949 טוענים כי בידיהם עדויות, מסימ־ כים והוכחות לכך, ש-215 ילדים אשר נעלמו בהיותם במחנות העולים, נחטפו במכוון ובמאורגן ונמסרו לאימוץ, ללא ידיעתם וללא הסכמתם של ההורים. הכנס תבע הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית אשר תכלול שופטים ונציגי משרד המשטרה. משרד הסעד ומשרד הבריאות, שתחקור את הפרשה עד תומה. על ועדה זו לחקור את עובדי מחנות העולים, כגון עובדי ויצו, ארגון אמהות עובדות, לי חשוף את ספרי הרישום של הסוכנות היהודית ואת תיקי האימוץ של משרד הסעד.

נרתנו תעודות אימוץ

טוב צדוק, אשר פתח את הכנס, בשם הועדה הציבורית שהוקמה על ידי ציבור עולי תימן בארץ, הט־ עים כי היועץ המשפטי של משרד הסעד אמר לו בפירוש בקשר ל־ פרשה זו כי, במשך שנים סירב המשרד להוציא תעודות אימוץ ל־ גבי „ילדים אלה“, לבסוף עשה זאת, „הנה הזדעפה“ — קרא מר צדוק, „ידעו על הילדים החטופים ובסוף אף נתנו תעודות אימוץ“: כרא־ שית דבריו, סקר הדובר את הש־ תלשלות הפרשה שנתעוררה מחדש בחודשים האחרונים כאשר הורי הילדים הנעדרים, קיבלו ממשרד הבטחון צווי גיוס לצבא לבנים ש־ מלאו להם 17 שנה, בעוד שבשע־ תו נאמר להוריהם כי מתו בבתי חולים שונים זמן קצר אחרי עלייתם. לפתע התחלנו להבין שאין כאן ענין של מקרים בודדים ר־ אינדיבידואליים. עולי תימן שהר עלו ארצה ב„מרבד הקסמים“ היו תימנים תמימים שבאו זו הפעם הראשונה במגע עם אנשים מחוס־ רי מצפון שגזלו את ילדיהם — טען הנואם.

„בידינו 215 עדויות המראות ל־ ללא כל צל של ספק שגניבת הילדים היתה מאורגנת על ידי מוסד מסוים. ידועים לנו לפחות 9 מקרים של הורים שלא הס־ תפקו בהודעה שהתינוק נפטר, אלא המשיכו לדרוש את גזיתו לקבר רה, והם קיבלו את ילדיהם בחזרה בריאים ושלמים“.

יש בידינו ידיעות על אנשים, שעבדו במחנות העולים, המוכנים להעיד בשבועה, ביניהם אף אדם שהיה אחראי לחלוקת ילדים לכ־ תובות. טען מר צדוק.

„יתכן ויש יותר מ־215 הילדים עליהם ידוע לנו עד כה, אך כל אלה הוכרו כ„מתים“ ללא רשום, ללא תעודת פטירה, ללא סימון קבר, ללא רישום של „חברה קדי־ שא“ — הוסיף.

מתקיף את המשטרה

הדובר יצא בהתקפה חריפה נגד המשטרה אשר הוכיחה, לדבריו, אזלת יד מוחלטת בטיפול בח־ קירת המקרים בהם נמסרו תלונות על היעדרות ילדים, גם לאחר ש־ החקירה המשטרתית העלתה כי אין אמת בהודעה שהילדים מתו. הוכ־

זיים, בנימוק כי לא רצוי לתינוקות מבחינה בריאותית, להימצא יחד עם אנשים רבים באוהל אחד. ה־ אמהות היו מבקרות אצל התינו־ קות בבתי הילדים, כדי להיניק אותם ולטפל בהם, אולם באחד פן הימים נאמר להן בדרך כלל שהילד חולה והועבר לבית החולים. מאותו רגע לא ראו עוד את פרי בטנן. בכוחנת הועד להגיש בקשה ל־ משטרת להתיר להורים להפגין בפ־ ני משכן הכנסת החדש ביום חגור־ כתו.